

IK WORD BEROEMD!

Die avond zaten Maud en Matthijs voor de tv. Matthijs had zijn ouders opgebeld en hij mocht blijven logeren. Ze hadden net zijn spullen gebracht. Hij had niets tegen hen gezegd over de voorleeswedstrijd. Maud snapte daar niets van. Waarom kon haar vriend niet gewoon trots zijn op zichzelf? Als het zou mogen, zou zij anders wel het verhaal voor hem willen voorlezen... Gelukkig was de volgende ronde nog ver weg en had ze nog tijd genoeg om haar vriend te helpen. Matthijs zapte ondertussen door de programma's. Oorlog hier, ruzietje daar, alleen maar nieuws voor grote mensen. Het nieuws voor kinderen hadden ze net gemist. Maar toen... zapte Matthijs langs de *Night Show*, een praatprogramma, eigenlijk ook voor grote mensen. 'Laat eens staan,' zei Maud. Op de tv was een interessante vrouw. Zo iemand die je niet elke dag tegenkomt. Ze had een lieve, vriendelijke uitstraling en de mooiste jurk aan die ze ooit had gezien. Ze was daar om te praten over films.

'...en hoe gaat zo'n casting dan?'

'Tijdens een casting kijken we naar welke kinderen het talent hebben om in een film mee te kunnen spelen. De regisseur van een film belt mij op als er kinderen nodig zijn. De kinderen moeten zichzelf tijdens een casting voorstellen en na wat spelletjes een scène spelen.'

Maud zat aan de tv geplakt, zodra ze het woord film hoorde. Ze hield erg van films. Wel hoorde ze een aantal woorden die ze niet kende. *Een regisseur* wist ze. Dat is iemand die de film maakt, maar *casting*... Aan het einde van het gesprek op de tv, deed de vrouw een oproepje aan de ouders van kinderen in het land.

‘Kan uw kind goed acteren, is uw kind niet bang voor de camera’s en bent u niet bang om uw kind straks op het grote doek te zien? Geef uw kind dan op via mijn website.’ Maud voelde haar hart bonzen. Ze had op dat moment haar ‘sport’ gevonden.

‘Matthijs, ik ga dit doen! Ik ga vragen aan papa en mama of ik dit mag doen.’

Matthijs keek haar verbaasd aan. ‘Jij? Je speelt een kaart in de schoolmusical. Dat durf je nooit!’

‘Echt wel! Ik word beroemd. Papa!’ Ze rende gelijk naar zolder, waar haar vader rustig een film zat te kijken. Dit moest haar lukken!

MAG HET?

Later die week stond Maud, in haar kleren voor de musical, in het oefenlokaal van de school. De klas speelde de musical *Alice in Wonderland* en Maud had de rol van kaart. En dat terwijl ze bijna de hoofdrol had gehad! Die rol ging naar Manon. Daar had ze natuurlijk weer vervelend over gedaan, maar Maud liet haar maar lekker kletsen. Dat pesten altijd... Ze werd er gek van. Ze dacht aan de woorden van Matthijs. "Dat durf je toch niet". Ze had het echt wel gedurfd om de hoofdrol te spelen.

Ze kon haar aandacht niet bij de musical houden. Vandaag moest ze haar moeder zover krijgen dat ze zich op mocht geven bij het castingbureau. Ze had haar vader gevraagd wat het woord *casting* betekent. 'Dat is een soort auditie die je voor de film moet doen. Ze kijken dan of je goed genoeg bent om in de film te kunnen spelen en of je in de rol past. Je geeft je dan op bij zo'n bureau. Ze houden daar dan een lijst bij van kinderen die allemaal graag in een film willen spelen. Als je geluk hebt, nodigen ze je daarna uit en mag je een casting doen.'

'Leuk! Ik word vast wel een keer gekozen. Mag ik mij opgeven?'

Haar vader had gelachen en zei: 'Als het van je moeder mag, mag het van mij ook.' Maar mama was tot nu toe geen dag thuis geweest. Vanmiddag zou ze het vragen... Ze hoopte maar dat haar moeder mee wilde werken.

Terug in de klas had de juf een verrassing voor Matthijs.

'Ik heb een cadeautje. Kom het maar halen.' Arme Matthijs, moest hij weer voor de klas staan. Maar dit keer leek hij wel iets rustiger.

'Dankuwel.' Stilletjes pakte Matthijs het cadeautje uit. 'O wauw,